

ਯੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਯਥੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਘੱਤਰ ਖੇਟੈਟ ਯਥੀਲ।

ਖੇਮਲਾ ਯਤੇ ਫਾਲਸਾ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਯੱਗੇ

ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਯਤੇ ਗੋਰ, - ਯਥੀਲਰਰਤਾ।

ਯੈਮ.ਯੈਮ.ਟੀ. ਰੋਡੀ, ਲੇਗਨੂਨ ਦੀ ਵਿਯਵਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਖੇਟੈਟ ਯਥੀਲ ਨੰ. 94 ਯਾਫ 1951।

ਰੋਡ ਯਾਫ ਸਿਵਲ ਯਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਯੈਰਟ V)-ਸੈਰਸਨ 11 -ਸਿੱਯਾ ਯਤੇ ਮਹੱਤਵਯੂਰਨ ਤੋਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਚ-ਯਾਮਲੇ ਦਾ ਮਤਲਬ-ਯਿਫਲੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਗਿਯਾ ਮੀ ਯਰ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ-ਰੀ ਯਗਲੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਾਇਰਤਾ ਦੇ ਤੋਰ 'ਤੇ ਰੰਮ ਰਰਦਾ ਹੈ-ਗੋਦ ਲੈਣਾ। ਰਮਟਮਰੀ ਰਾਨੂੰਨ-ਯਰਰਿਰਤੀ ਦੇ ਯਥੀਨ ਯਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਰਿ ਰੀ ਯਜਿਗੀ ਗੋਦ ਲੈਣ ਲਈ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੈਂਜੁਦਗੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜੇ. ਯਾਥਣੇ ਖਿੱਛੇ ਇੱਚ ਗੋਦ ਲਿਯਾ ਘੱਤਰ, ਡੀ ਯਤੇ ਉਸਦੇ ਗੱਰ ਵਿੱਚ ਵਸੀਯਤ ਫੱਡ ਰੇ ਮਰ ਗਿਯਾ। ਉਸਦੀ ਮੈਂਤ ਤੋਂ ਥਾਯਦ ਜੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਗੱਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਯਾ ਮੀ ਰਿਉਰਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਮਨ। D ਨੇ J ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ J ਦੁਯਾਰਾ ਫੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਰਬਜਾ ਰਰਨ ਲਈ ਮੁਰੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਰੀਤਾ ਯਤੇ ਦਾਯਵਾ ਰੀਤਾ ਰਿ ਉਹ J ਦਾ ਗੋਦ ਲਿਯਾ ਘੱਤਰ ਯਤੇ ਉਸਦੀ ਵਸੀਯਤ ਦੇ ਯਥੀਨ ਇੱਚ ਵਾਰਸ ਹੈ। ਜੇ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਰਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਯਟੀਸਨ ਨੂੰ ਨਰਾਰਾਤਮਰ ਰਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਯਾ ਮੀ ਯਤੇ ਡੀ ਦੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਯਾਯਾਰ 'ਤੇ ਰੀਤਾ ਗਿਯਾ ਮੀ ਰਿ ਉਸਨੇ ਯਾਥਣੀ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਰੀਤਾ ਮੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਯਾ ਗਿਯਾ ਮੀ ਰਿ ਜੇਰਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਹੀ ਯਾਈ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਰਲਦਾ। D ਦੀ ਮੈਂਤ ਬਿਨਾਂ ਰਿਮੇ ਰਰਨ ਹੋ ਗਈ ਯਤੇ J ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਮੀਨ ਉਸਦੀ ਮੈਂਤ ਤੋਂ ਥਾਯਦ ਉਸਦੀ ਮਾਂ R ਦੇ ਗੱਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੇ ਯਾਰ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਯਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਯਾਯਾਰ 'ਤੇ ਰਬਜੇ ਲਈ ਮੁਰੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਰੀਤਾ ਰਿ ਜਮੀਨ ਜੱਦੀ ਮੀ ਯਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਯਮ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਰਿਉਰਿ ਜੇ ਯਾਰ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਰੀਤੀ ਰਿ ਜਮੀਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਯੁਰਸ ਹੋਣ ਦੀ ਖੋਜ ਨੇ ਨਿਯਾਇਰਤਾ ਵਜੋਂ ਰੰਮ ਰੀਤਾ। ਮੁਦਈਯਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੀ ਰਿ ਯਿਫਲੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਯਰਰਿਰਤੀ ਦਾ ਯਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮੀ ਯਤੇ ਇਹ ਯਾਮਲਾ ਉਸ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਯੇ ਤੋਰ 'ਤੇ ਯਤੇ ਮਹੱਤਵਯੂਰਨ ਤੋਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਮੀ ਯਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਖੋਜ ਨਿਯਾਂ ਦੇ ਤੋਰ 'ਤੇ ਰੰਮ ਨਹੀਂ ਰਰਦੀ ਮੀ।

ਮੰਨਿਯਾ, ਰਿ ਡੀ ਦਾ ਮੁਰੱਦਮਾ ਇਸ ਲਈ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਯਾ ਰਿਉਰਿ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਮੰਨਿਯਾ ਗਿਯਾ ਮੀ, ਯਰ ਰਿਉਰਿ ਉਹ ਜੇ ਦੁਯਾਰਾ ਇੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਗੋਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਰਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਮੀ। ਉਸ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਯਤੇ ਯਜਿਗਾ ਹੋਣ ਰਰਰੇ, ਹੋਠਲੀ ਯਦਾਲਤ ਦੁਯਾਰਾ ਡੀ ਦੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਮੈਂਜੁਦਾ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਾਇਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਯਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿ ਯਿਫਲੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਾਇਰ ਮੰਨਿਯਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਯਰੋਸੀਜਰ ਰੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਰਤ ਸਰਤਾਂ ਯੂਰੀਯਾਂ ਹੋਈਯਾਂ ਚਾਹੀਦੀਯਾਂ ਹਨ।

ਯੱਗੇ ਰਿਗਾ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਯਾਰਨਾ ਦਾ ਜਮੀਨ ਦੀ ਯਰਰਿਰਤੀ ਨਾਲ ਰੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਮਟਮਰੀ ਲਾਯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਦੇ ਵਿਯਰਤੀਯਾਂ ਵਿਚਰਾਰ ਸਬੰਧ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਯਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਰੁਝ ਯਾਮ ਨਤੀਜਿਯਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਰਰ ਰਿਸਤੇ ਨੂੰ ਰਾਨੂੰਨ ਦੁਯਾਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜੱਦੀ ਯਤੇ ਗੈਰ-ਯੁਰਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਰਰ ਰਿਸਤੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਯਰਾਯਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਰਰ ਉਸ ਦੇ ਗੱਰ ਵਿੱਚ ਵਸੀਯਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਯੁਰਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਿਚ, ਇਸ ਲਈ, ਦੋ ਯਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, (1) ਇਹ ਤੱਥ ਰਿ ਰੁਝ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਯਿਤ ਰੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਯਤੇ (2) ਉਸ ਰਿਸਤੇ ਦੀ ਯਰਰਿਰਤੀ ਰੀ ਮੀ; ਯਤੇ ਇਹਨਾਂ ਯਾਮਲਿਯਾਂ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਰੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਿ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਰੋਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਵੈਯ ਹੋ ਸਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਰੋਲ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਯੁਰਸ ਸੰਧਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਰਿ ਇੱਚ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਬੀਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਵਾਜੀ ਰਾਨੂੰਨ ਦੇ ਯਨੁਸਾਰ ਇੱਚ ਵਿਯਰਤੀ ਨੂੰ ਯਾਥਣੇ ਘੱਤਰ ਵਜੋਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਯਯਿਰਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਯਾ ਗਿਯਾ ਹੈ ਰਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਰਿ ਰੀ ਗੋਦ ਲਿਯਾ ਗਿਯਾ ਮੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਯਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਵੈਯਤਾ ਰਿਮੇ ਵੀ ਤਰੀਰੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਯਰਰਿਰਤੀ ਦੁਯਾਰਾ ਯਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਧੱਤੀ ਇੱਚ ਵੈਯ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੁਯਾਰਾ ਯਰਭਾਵਿਤ ਹੋ

ਮਰਦੀ ਹੈ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਰਬਾਤ, ਰੀ ਰਿਸੇ ਖਾਮ ਰਬੀਲੇ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵਿਆਰਤੀ ਸਿਰਫ ਨਿਸਚਿਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਰੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਹ ਖਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਏ ਖੁੱਤਰ ਦਾ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ ਸੰਧਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜੇ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਧਤੀ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।

ਅਸਰਾਹ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾਹ ਰਮੇਟੀ, ਅਜਮੇਰ (1), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ; ਸਿਦਨਾਯੁਰ ਜਮੀਨੀ ਕੰਧਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ ਨਾਰਾਇਣ ਗਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਵੱਖ-ਵੱਖ।

ਖੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਖੇਟੈਂਟ ਅਧੀਲ ਖੰਜਾਬ ਗਈਕੋਰਟ, ਸਿਮਲਾ ਦੇ ਖੇਟੈਂਟ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੇ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਐੱਲ.ਕਯੂਰ, ਮਿਤੀ ਪਹਿਲੀ ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1947 ਦਾ ਨੰਬਰ 23/ਈ ਵਿੱਚ ਰੀਤਾ, ਸੁਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਦੁਲਟ, ਜਿਲਗਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਰਾਨੜਾ ਵਿਖੇ, ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 1946, ਦੀ ਪੁਸਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਰੀ ਤੀਰਥ ਦਾਸ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸੁਰੇਣੀ, ਰਾਂਗੜਾ, ਮਿਤੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 1946, 1945, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਕੇ ਸੀ ਨਈਅਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਇਸ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ 18 ਅਗਸਤ 1933 ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਖੇਤ 18 ਅਗਸਤ 1933 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੀ ਖੇਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਗੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਦੁਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਗੋਦ ਲਿਆ ਸੀ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਰਸਮ ਨਵੰਬਰ, 1928 ਵਿੱਚ ਰੀਤੀ ਗਈ ਪੁਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੂਨ 1933 ਵਿੱਚ, ਜੰਗੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਗੋਦ ਲਏ ਖੁੱਤਰ, ਦੁਨੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਰੀਤੀ। ਜੰਗੀ ਦੀ ਖੇਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ। ਦੁਨੀ ਨੇ ਜੰਗੀ ਦਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਖੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਰੀਤਾ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੁਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜੰਗੀ ਦੁਆਰਾ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਜਮੀਨ ਜੱਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਜਮੀਨ ਜੱਦੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਧੀਲ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਦੁਨੀ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੇਤ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੀ ਖੇਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਰੋਡੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਕੇਸ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਜਮੀਨ ਜੱਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਨੀ ਦੀ ਖੇਤ 'ਤੇ ਜਿਨਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਜਮੀਨ ਉਨਹਾਂ ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਰੋਡੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਮੀਨ ਦੀ ਪੁਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਖੋਜ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਿਰਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਰੀਤਾ। ਖਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਮੀਨ ਜੱਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਕਿ ਇੱਕੋ ਖਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਣ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਗੁਣ ਇਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜਮੀਨ ਜੱਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਗੁਣ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੁਰੀ ਦਇਆ ਕਿਰਮਨ ਮਹਾਜਨ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਮੀਨ ਦੀ ਰਿਸਮ ਖਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਨੀ ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਦਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਖੁੱਤਰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਜਮੀਨ ਜੱਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਜੇਕਰ ਉਹ

ਗੋਦ ਲੈਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ (ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਾ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਭੇਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਰਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੋਡੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨਈਯਰ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜੱਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਫੈਸਲਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਖਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਾਸ਼ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

"ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਜੱਦੀ ਸੁਭਾਅ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਖਿਛਲੇ ਸੁਟ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਸੀ? ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੀ-

"ਮੈਂਨੂੰ ਜੰਗੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲਏ ਖੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜੱਦੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਰਸ ਵੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਨਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ੋਰ ਸੰਧਤੀ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਮੈਂਨੂੰ ਜੰਗੀ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਦੁਨੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੀ। ਦੁਨੀ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜੰਗੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਖੱਬੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ-

"ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਮਾੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੁਨੀ ਜੰਗੀ ਨੂੰ ਰਾਮਕਾਥ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੱਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾੜੇ ਕੋਲ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਅ ਖੱਬੇ ਨੂੰ ਰਾਮਕਾਥ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੰਗੀ ਨੇ ਦੁਨੀ ਨੂੰ ਰਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਖਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜੱਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਗੋਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਰਾਮਕਾਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੁਨੀ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜੱਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਮਲਾ ਖਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੁਨੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ (1) ਦੁਨੀ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਚੰਗਾ ਸੀ, (2) ਜ਼ਮੀਨ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ (3) ਕਿ ਦੁਨੀ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਜੱਦੀ ਹੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੜ ਨਿਰਾਸ਼ਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨਈਯਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਖੋਲ੍ਹ ਰੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲਏ ਖੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਰੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਜੱਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ 1920 ਦੇ ਖੰਜਾਬ ਐਕਟ II ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਖੰਜਾਬ ਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਨਿਕੁਰਤੀ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਲੜੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਜਾਂ ਨਿਕੁਰਤੀ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।"

ਸ਼੍ਰੀ ਨਈਯਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਟੁਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਏ ਥੱਚੇ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜੱਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਮਿਸਟਰ ਨਈਯਰ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਰੋਸ਼ਿਸ਼ ਰੀਤੀ ਕਿ ਦੁਨੀ ਜੰਗੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਰੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜੱਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੀਮਤ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਆਧਾਰਤ ਰੀਤਾ

ਗਿਆ ਮੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਮਲਾਹਰਾ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮਟਮਰੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰਿਸਤੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਮ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਿਸਤੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਰਿਸਤੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੀ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਿਚ- ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1) ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ (2) ਉਸ ਦੀ ਪੁਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਮੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਵੈਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਯਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੰਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਮੀ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ, ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੁਨੀ ਨੇ ਜੰਗੀ ਦਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੰਗੀ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪੁਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਮਾਥਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਜੰਗੀ ਦੀ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪੁਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਮਾਥਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਜੰਗੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਜੰਗੀ ਦੀ ਸਵੈ-ਪੁਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ-

"ਜਦੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋ ਮਵਾਲ ਧੈਂਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, (1) ਕੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੀ ਅਤੇ (2) ਕੀ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਮੀ। ਪਹਿਲਾ ਮਵਾਲ ਇਸ ਦੀ ਪੁਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਾਇਦਾਦ, ਪਰ ਇਸ ਮਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜੱਦੀ ਪੁਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਮਵਾਲ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।"

ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਨੇ ਫਿਰ 1920 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ II ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਉਹ ਗਲਤ ਮੀ। ਇਹ ਮਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਇੱਕ ਵੈਧ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਮਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਮ ਕਬੀਲੇ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਮੀ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਵਿਯਕਤੀ ਸਿਰਫ ਇਕਮਾਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹਨਾਂ ਮਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੈ-ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੋਦ ਲੈਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਨੂੰ ਮਾਥਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜੋ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਮਵਾਲ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।

ਅਸਰਾਹ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾਹ ਕਮੇਟੀ, ਅਜਮੇਰ (1) ਵਿੱਚ, ਦੁਰਗਾਹ ਦੇ ਮੁਤਵੱਲੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਯੋਗਤਾ, ਬੇਈਮਾਨੀ, ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਗੂਦੇ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ। ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਮੀ ਕਿ ਮੁਤਵੱਲੀ ਅਗੂਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਰਾਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਤਵੱਲੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਮੁਤਵੱਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਮੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਤਵੱਲੀ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਨਿਰਾਸ਼ਿਰ ਨਹੀਂ ਮੀ ਕਿਉਂਕਿ ਖਿਫਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਗੂਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੀ, "ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਮੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪਰਸੰਗਿਕ ਮੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਰਾਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮੀ।" ਮਿਸਟਰ ਨਈਅਰ ਨੇ ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜਮੀਨੀ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲੀ

ਯਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰਲੀ ਯਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਰੋਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਸਨ. ਹੋਰਲੀ ਯਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰਲੀ ਯਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧੀਲ ਵਿਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਆਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰੋਸ ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਵੰਧਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਰੋਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਰੋਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਲਈ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੰਗੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਗੋਦ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫੂਨੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰਲੀ ਯਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਰੋਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਪੁਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੰਗੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੱਦੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਧੀਲ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰੋਸ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਰੋਰਟ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ। ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਯਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਗੇ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 5 ਜਨਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਹੋਰਲੀ ਯਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੋਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਲਸੌ, ਜੇ., ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted By: Gurpreet Singh, Translator.